

1. lekcija

POBOŽNO ŽIVLJENJE DELITI BLAGOSLOVE Z DRUGIMI

Pričujoča lekcija bo otrokom pokazala, da je Jezus zelo vesel, ko svoje blagoslove delimo z drugimi.

Teme:

Blagoslovi, pravičnost, dajati, deliti.

OB PRIHODU OTROK (10 minut)

Otrokom prinesite njihovi starosti primerno sestavljanke (puzle), ki naj jo skupaj sestavijo. Potem lahko njihovo medsebojno sodelovanje in delitev dela pri sestavljanju navežete na tematiko današnje lekcije.

ZAČETNA MOLITEV (5 minut)

Začetna molitev bi morala vedno vsebovati naslednje:

- Zahvalo Bogu za priložnost za srečanje vseh prisotnih.
- Prošnjo za vodstvo, posebej za učitelje, da bi Božja beseda bila podeljena na pomenljiv način.
- Prošnjo za otroke, da bi bili odprti za učenje Božje besede in povabilo Svetemu Duhu, naj je prisoten v srcih vseh, ki so v učilnici.

Ko vključujete molitveno prošnjo ali zahvalo, vedno imejte v mislih naslednje:

- Zagotovite, da imajo vsi priložnost povedati.
- Omenite prošnjo vsakega otroka. Vedeti morajo, da vam je mar za njih in da so njihove molitve pomembne.
- Omenite tudi posebne potrebe v vaši cerkvi.

»Bodite soudeleženi v potrebah svetih. Gojite gostoljubje.«

Rimljanom 12,13

SVETOPISEMSKA VRSTICA (8 minut)

Vsako besedo vrstice in referenco napišite na svojo kartico oz. listek. Potem kartice skrijte po prostoru, vendar tako, da jih bodo otroci še vedno z lahkoto našli. Pokažite jim prazno kartico, da bodo vedeli, kaj morajo iskati, in jim povejte, koliko kartic morajo najti. (V našem primeru bo kartic 10). Ko otroci najdejo vse kartice, še enkrat počasi preberite vrstico. Potem preberite vsako besedo posebej, da imajo otroci čas, da najdejo ustrezno kartico in jo dajo na mizo, dokler ni cela vrstica v pravilnem vrstnem redu. Ko končajo, naj s pomočjo kartic ponovno preberejo današnjo vrstico skupaj z njeno referenco.

SVETOPISEMSKA ZGODBA (15 minut)

Pred pričetkom pripovedovanja naj se otroci zberejo okoli vas. Po uvodu preberite zgodbo neposredno iz Svetega pisma. Če je mogoče, uporabite otroško Sveto pismo, da bodo otroci vsebino lažje razumeli.

Uvod:

Ali ste se kdaj vprašali, zakaj v cerkvi počnemo stvari, ki jih počnemo? Zakaj poslušamo pastorjevo pridigo ali imamo verouk? Zakaj pojemo pesmi in zakaj ob koncu bogoslužja v cerkvi jemo?

No, vse se je začelo pred davnimi časi, ko so apostoli od Boga dobili moč, da so drugim povedali za Jezusa. Ko so jih ljudje poslušali, so verovali in sprejeli Jezusa v svoje srce. Postali so kristjani in hoteli biti skupaj z ostalimi, ki so verovali v Jezusa. Srečevali so se na templjskem dvorišču (tempelj je bil nekaj podobnega kot danes cerkev) in v hišah, kjer so živeli. Preberimo zgodbo in izvedeli bomo, kaj so verniki počeli, ko so se zbrali.

Preberite Apostolska dela 2,42-47

Preberite odlomek dvakrat. Ko berete drugič, se ustavite pri vsaki ključni besedi ali frazi (spodaj so označene z debelimi črkami).

Vprašanja za razpravo:

- 1) **Občestvo** pomeni, da smo skupaj, se družimo in se imamo lepo z drugimi kristjani? Ali v cerkvi to tudi počnemo? (*Ja.*)
- 2) **Lomljenje kruha** pomeni, da v cerkev prinesemo hrano in jo skupaj pojemo. Ali v cerkvi to počnemo? (*Ja.*)
- 3) **V duši jih je navdajal strah**; to se zgodi, ko začutimo Božjo čudovito moč. Ali ste kdaj začutili Božjo moč? (*Dovolite otrokom odgovoriti.*)
- 4) **Imeli so vse skupno** pomeni, da je vsak delil svoje imetje z drugimi in nihče ni bil potreben pomoči. Ali lahko s tem, ko delimo svoje imetje, pomagamo drugim? (*Ja.*)
- 5) **Imetje** so stvari, ki jih imamo. Svoje imetje lahko delimo. Katere stvari, menite, da so si ljudje v naši zgodbi delili med sabo? (*Hrano, obleko, streho nad glavo itd.*)
- 6) **Hvalili so Boga**; Boga hvalimo tako, da mu pojemo pesmi. Katera je tvoja najljubša pesem o Jezusu? (*Dovolite otrokom odgovoriti.*)

ČAS ZA ZABAVO (8 minut)

DELITEV BARV (igra)

Preprosta igra, kjer otroci sodelujejo in si delijo barvne koščke papirja.

Teme:

Pravičnost, deliti.

PRIPOMOČKI:

Barvni trši papir (moder, rdeč, zelen, rumen ...
Štoparica (po želji)

Čas trajanja:

Približno 8 minut.

Priprava:

Po tleh učilnice razporedite velike liste barvnega papirja. Uporabite lahko toliko barv, kot želite, biti pa morajo vsaj štiri. Liste lahko na tla tudi prilepite, da se med igro ne bodo premikali.

Kaj boste naredili:

Vsi otroci naj stojijo na enem koncu učilnice. Razložite jim, da morajo, ko zakličete neko barvo, najti papir te barve na tleh, hitro steči do njega in položiti nanj del svojega stopala. Narediti si morajo dovolj prostora, da lahko vsak položi na papir del svojega stopala, tudi če je samo en prst. Ko uspe vsem stopiti na papir, zakličete drugo barvo. Otroci morajo steči do te barve in si jo deliti na enak način kot prej.

Pred igro ne pozabite opozoriti otrok, da porivanje in groba igra nista dovoljena. Če želijo igro uspešno končati, morajo biti prijazni drug z drugim in pustiti, da se lahko vsi dotaknejo papirja.

Preizkusite otroke, kako hitri so lahko pri igri. Če želite, lahko uporabite štoparico. Bog ima zelo rad, ko svoje blagoslove delimo z drugimi. Včasih hočemo nekaj, kar ima nekdo drug, a ta človek tega noče deliti z nami. To nas morda razjezi. Toda kaj, če nekdo drug želi tisto, kar imamo mi, pa tega mi nočemo deliti? Bi bil Bog zadovoljen? Sveto pismo pravi: »**Bodite soudeleženi v potrebah svetih. Gojite gostoljubje.**« (Rimljanom 12,13)

DODATNI ČAS ZA ZABAVO (10 minut)

DEBELI SLON (zgodba)

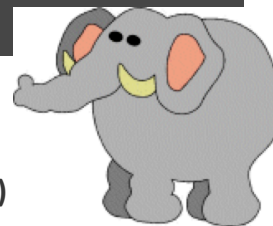
Majhen slonček postane predebel za svoje prijatelje.

Teme:

Živali, blagoslov, prijateljstvo, deliti.

PRIPOMOČKI:

Predmeti, ki so v zgodbi: vedro, čopič, odeja, blazina, stol.

Čas trajanja:

Približno 10 minut.

Preberite otrokom zgodbo (str. 5)

Nauk zgodbe: Ni slabo, če poseduješ imetje, vendar ni dobro, da si ob tem sebičen. Bog nas blagoslavlja z mnogimi stvarmi, a od nas tudi pričakuje, da jih bomo delili z drugimi, ki potrebujejo pomoč. Predmeti ne morejo govoriti, se igrati ali te objeti. Če svojih stvari ne delimo, se ljudje ne bodo hoteli družiti z nami. Brez ljubezni drugih ljudi pa se človek počuti, kot da je v kletki, kjer ga nihče ne doseže.

MOLITEV in PRIGRIZEK (10 minut)

Zaključna molitev:

Tako kot začetna molitev je pomembna tudi zaključna molitev. Le-ta dá otrokom priložnost, da se lahko zahvalijo Bogu za prigrizke in ostale blagoslove. Zaključna molitev naj je kratka. Zapomnite si, da otroci želijo čim prej zagristi v prigrizek ali preiti na naslednjo fazo dneva.

Prigrizek:

Za današnjo malico naj si otroci razdelijo MM bonbone ali rozine. Hrano naj si vzamejo s plastičnimi žličkami, tako da bodo vsi dobili enako. Če so otroci že zadosti stari, da znajo šteti, naj si vsak vzame 5 priboljškov za začetek. Med jedjo se z otroki pogovorite, kaj vse lahko delijo z drugimi. Kakšne stvari pa si lahko med seboj delijo odrasli?

NASLEDNJI TEDEN

Ali želiš živeti kakor Bog želi da živiš? Naslednji teden se bomo učili več o tem, kako to storiti.

VEROUČNI LIST ZA DOMOV

Dragi starši!

Ta list vas seznanja, kaj se je vaš otrok danes učil pri verouku. Vključena je svetopisemska vrstica, predlagana aktivnost za utrjevanje lekcije in kratka molitev. Če boste vključeni in se boste pogovarjali s svojim otrokom, bo to poplačano vam in otroku.

Kaj smo se naučili:

Danes smo se naučili, kako pomembno je, da svoje stvari delimo drug z drugim. Bog ima zelo rad, ko delimo blagoslove, kin am jih daje, še posebej, ko nekdo potrebuje pomoč. Otroci so se naučili tudi, da ljudje včasih nočejo deliti svojih stvari. Takšno obnašanje je sebično in nas dela nesrečne. Ko pa voljno delimo svoje stvari z drugimi, sin as odo ljudje želeli za prijatelja (svetopisemsko besedilo iz Apostolska dela 2,42-47).

Kaj si bomo zapomnili:

»Bodite soudeleženi v potrebah svetih. Gojite gostoljubje.« (Rimljanom 12,13)

Čez teden skupaj z otrokom nekajkrat ponovite vrstico. Tako si jo bo otrok lažje zapomnil, prav tako mu bo to pomagalo utrditi znanje, pridobljeno na verouku.

Predlog za aktivnost staršev in otroka:

Nekaterim majhnim otrokom se bo morda težko naučiti deliti. Če ima vaš otrok prijatelja ali brata/sestro, s katerim si je blizu po letih, organizirajte skupno igranje. Pripravite igrače, sestavljene iz več delčkov, ki jih otroci lahko preštejejo in dobi vsak enako število le-teh. (Na primer puzzle, voščenske ali barvice, lego kocke, vojačke ipd.) Otroci naj vadijo medsebojno sodelovanje in delitev igrač. Bodite pozorni, da otroke pohvalite, ko si igrače delijo brez prerekanja. Ko se vedejo sebično, izpostavite, da je takšno obnašanje napačno. Po igri nagradite otroke s priboljškom, ki si ga morajo prav tako sami pravično razdeliti med seboj.

Dnevna molitev:

Dragi Gospod, ti si stvarnik vseh stvari in vse pripada tebi. Daj, da ne glede na to, ali imam veliko ali malo, svoje stvari z veseljem delim z drugimi in da nisem sebičen. Daj mi velikodušno srce, da lahko širim Jezusovo radost in veselje. Amen.

Nekoč, ne tako dolgo nazaj je bila džungla in v njej mnogo, mnogo živali. Živali v džungli so bile velike, majhne, pa tudi takšne zelo majhne. Večina jih je bila prijaznih, toda nekatere so bila malce skopuške. Vse živali so se igrale skupaj, razen tistih skopuških. Te niso imele veliko prijateljev, zato so bile večino časa same. Nekega dne sta velik povodni konj in ogromen rjavi medved počivala po obilnem obroku.

“Hej, medved”, je rekel povodni konj. “Takšno življenje mi je všeč: da pojem obilen obrok in potem dolgo časa dremam. Kaj pa tebi?” Medved je odgovoril: “Meni tudi! Ampak včasih rad tudi hodim naokoli po gozdu in iščem kampe. Saj veš, da malo prestrašim ljudi. Zabavno je! Kričijo in zbežijo stran. Potem grem po hrano, ki so jo pustili za seboj. Tako lahko prideš do okusne malice.”

Prav tedaj je do njiju prišel ne prevelik slon. Medved je na njem opazil nekaj drugačnega.

“Hej, kaj pa nosiš s sabo?” je vprašal medved.

Slon se je obrnil k medvedu. “Oh, nič. Samo vedro je. V njem imam vodo iz reke. Tako imam vedno, kamor koli grem, s seboj zalogo osvežujoče pitne vode.”

V resnici sta si tako povodni konj kot medved mislila, da je to malo čudno, saj reka ni bila daleč od katerega koli kraja v džungli.

Ja, ta slon je bil res čuden. Ko je odkorakal stran od povodnega konja in medveda, je opazil čopič. “To mi bo pomagalo, da se zdrgnem, ko se kopam v reki”, si je mislil. Pobral ga je in šel naprej, noseč s seboj vedro z vodo in čopič.

Ko je prišel do reke, se skopal in preizkusil svoj novi čopič, je zagledal veliko pisano odejo, obešeno na drevesno vejo. “To bo krasno, grela me bo, ko bo v džungli postalo hladno”, si je mislil, pa čeprav je vedel, da v džungli ni nikoli mraz; vsaj odkar se je rodil, še ni bilo. Toda kljub temu je hotel biti pripravljen, samo za vsak primer. Odejo si je zavihtel preko hrbta in šel naprej, noseč s seboj vedo z vodo, čopič in pisano odejo.

Ko je prišel bližje k reki, je opazil štiri mehke, puhaste blazine, naslonjene na drevo. “Te blazine bodo prišle zelo prav, ko ne bom mogel najti mehkega prostora za dremanje.” Stlačil je blazine pod odejo in ko je to storil, je bil videti nekoliko debel. In tako je šel naprej malo težji kot prej, saj je s seboj nosil vedro z vodo, čopič, pisano odejo in štiri mehke blazine.

Potem je opazil majhen lesen stol. “Na tem stolu bodo lahko sedeli moji prijatelji, ko me bodo prišli obiskat”, si je mislil. In tako je položil stol čez odejo in se odpravil naprej, noseč vedro z vodo, čopič, štiri mehke blazine, pisano odejo in majhen lesen stol. Končno je prišel do reke, kjer je ob obali plavala visoka žirafa.

“Zakaj nosiš vse te reči?” je vprašala žirafa.

Slon ji je razložil, zakaj potrebuje vedro z vodo, čopič, štiri mehke blazine, pisano odejo in majhen lesen stol. Žirafa se je temu lahko le smejala. “Ti si vendar slon! Teh stvari ne potrebuješ. Poleg tega z njimi izgledaš kot velik debel cirkuški slon. Saj z vso to kramo komaj lahko tečeš ali se igraš.”

“Lahko se posmehuješ, kolikor hočeš”, je ponosno rekel slon, “ampak videli bomo, kdo se bo smejal, ko boš postala žejna, ali pa bo prišla noč in boš morala iti v posteljo.”

Tako je bilo s tem debelim slonom. Vse živali so se mu smejale, ko je hodil po džungli. Nazadnje se mu je zdelo najbolje, da se jih izogiba. Nekega dne, ko ni bil pozoren, je zašel preblizu kampa. Majhen deček ga je vprašal, če si lahko izposodi njegovo vedro, toda slon je rekel ne in se obrnil stran. Potem ga je majhna deklica vprašala, če si lahko izposodi njegovo odejo. Pogledal jo je in bila je videti premražena, a ji je kljub temu odvrnil ne in odšel naprej. Potem ga je starec, ki je bil videti izmučen od hoje, vprašal, če se lahko usede na njegov stol, da bi si odpočil. Tudi tokrat je slon rekel ne. NE, ne. Slonu so začenjali iti na živce vsi, ki so si hoteli kaj sposoditi od njega. Zato je vzel čopič in na eno stran svojega telesa napisal: “Pojdi stran.” Od takrat so ga tako ljudje kot živali večinoma pustili pri miru.

Sprva se je počutil osamljenega, toda potem se je navadil, da ob sebi nima ljudi in prijateljev, ki bi ga prosili, če si lahko kaj sposodijo od njega. Ko so dnevi minevali, je našel še več stvari. Vse je zvil pod svojo odejo. Zdaj je izgledal res debel in sploh ni mogel več teči. Pravzaprav je komaj še hodil.

Nekega dne je Cirkus v džunglo poslal svoje lovce, potreboval je namreč nekaj novih živali za nastopanje v predstavah. In, ne boste verjeli, že v nekaj minutah so opazili debelega slona. Eden izmed lovcev je rekel: “Tale bi bil odličen za cirkus. Glejte, že sedaj je zavil v pisano odejo in samo pogledajte, koliko stvari lahko nese s sabo.”

Slon je zagledal lovce in poskušal steči proč. Toda bil je zelo zelo počasen. Nikakor ni hotel izpustiti vsega, kar je prenašal s seboj, in tako so ga ujeli in vrgli v kletko.

“Spustite me ven!” je vpil. “V resnici sploh nisem debel. Samo veliko reči nosim s seboj.” Bil je žalosten in si je mislil: “Lahko bi jim pobegnil, če ne bi bil tako težek z vsemi temi stvarmi, ki jih imam. Kaj naj sedaj storim? Nočem biti v kletki.”

Prav tedaj sta tisti deček in deklica, ki ju je slon srečal v kampu, prišla mimo in ga zagledala. Deček se je glasno zasmel in deklica je zavpila: “BUU!”

Neadoma je slon poskočil in vse njegovo imetje je padlo na tla. Nato je zajokal. Otroci so se spogledali in rekli: “Ti si en žalosten in neumen slon. Vseskozi bi lahko pobegnil. Vidiš, brez vseh teh predmetov nisi več tako velik. Pravzaprav bi se mogoče lahko izmuznil skozi ti dve upognjeni rešetki na kletki. Daj, poskusi.”

Slon ni bil prepričan, ampak je vseeno poskusil. Otroci so vpili: “Dajmo, dajmo, dajmo!” Brez vedra, polnega vode, čopiča, štirih blazin, pisane odeje, lesenega stola in vseh ostalih stvari, ki jih je zbral, slon res ni bil zelo debel in je zlahka pobegnil. Lahko je cello hitro tekel. V zahvalo je otrokom pomahal z repom, ni pa si upal ozreti se nazaj. Stekel je nazaj v džunglo, k svojim prijateljem. Spet se je počutil varnega in predvsem svobodnega.

KONEC

Pobožno življenje
1. lekcija: DELITI BLAGOSLOVE Z DRUGIMI

Prevod: Brina Sotenšek
Tehnična ureditev: Sabina M. Scobie
Ljubljana, 2017

Material ni za prodajo.

Godly Living
Lesson 1: SHARING YOUR BLESSINGS

"Copyright 2014 Kids Sunday School Place, Inc.
Used by permission
www.kidssundayschool.com"